

[Rytter.]

det forekommer os, at naar Talen er om en Lov, der saa tit har været behandlet, maa der anføres positive Grunde til at gaa bort fra de nuværende Regler. Disse Regler har haft Gyldighed lige fra 1872 og 1874 og har overlevet de forskellige Revisioner; i og for sig var der derfor ingen Grund til at gaa bort fra dem. Den Motivering, at der ingen Grund er til at blive staaende ved de nugældende Regler, vil vi altsaa ikke kunne tiltræde. Ministeren anfører dog ogsaa en anden Grund til at gaa bort fra disse Regler, nemlig Konventionen, og i saa Henseende er vi enige med Ministeren. Vi finder ogsaa, at naar vi nu faar en Konvention, maa det medføre, at vi tager den nye Affattelse af §§ 660 og 672, som er, om ikke nødvendige, saa dog hensigtsmæssige Regler. Ændringerne til §§ 661, 662 og 673 angives i Motiverne udelukkende at være af redaktionel Karakter. Dette er selvfølgelig rigtig, men det er dog Ændringer, der staar i nøje Forbindelse med disse Hovedregler, og derfor kan vi gaa med til dem. Naar jeg sagde, at vi ikke kunde tiltræde Lovforslaget af den anden Grund, er det for saa vidt uden Betydning i denne Forbindelse, thi naar vi kan tiltræde Lovforslaget af een Grund, kan det være ligegyldigt, om vi ikke kan tiltræde det af en anden. Men jeg sagde det med Henblik paa senere Lovforslag, der maatte blive fremsat vedrørende Ændringer i Retsplejeloven; det forekommer mig, at der maa kræves positive Grunde for Vedtagelse af saadanne Ændringer.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale en hurtig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag.

Buhl: Ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) skal jeg paa mit Partis Vegne med Hensyn til Forslaget om en Konvention vedrørende Arv og Dødsboskifte mellem de nordiske Lande udtale min Glæde over, at det herigennem er lykkedes at føje et nyt Led til den efterhaanden nu meget betydelige Kæde af Ordninger paa Civilrettens Omraade, som skaber et fastere Grundlag for en fælles Retsordning inden for de nordiske Lande. Jeg kan derfor anbefale Forslaget til Fremme i det høje Ting.

Hvad dernæst angaar Forslaget om visse Ændringer i Loven om Rettens Pleje med Hensyn til Tvistigheder under Skifte og Konkurs, kan jeg ligeledes anbefale dette Forslag til Fremme, baade fordi det vil være af Betydning for det nordiske Retsfællesskab, og fordi jeg finder, at det i al Almindelighed vil være det eneste naturlige

og hensigtsmæssige, at Skifteretten kan afsige Domme, som bliver eksigible ved deres umiddelbare Afsigelse.

Godskesen: Jeg slutter mig ganske til de Bemærkninger, som faldt fra den ærede Ordfører for Venstre (Rytter). Kun kunde jeg have Lyst til lidt mere at almindeliggøre den Betragtning, som det ærede Medlem anstillede med Hensyn til Forslaget om Ændringer i Lov om Rettens Pleje. Jeg mener nemlig, at naar man overhovedet vil gøre Forandring i den bestaaende Lov, maa der være Grund dertil; det er ikke nok, at der ingen Grund er til at blive staaende ved det gamle, man maa have en positiv Grund til at gøre Forandring i en Retstilstand, som har bestaaet fra Arilds Tid, og som endnu er slaaet fast ved Retsplejeloven. Hvis man er konservativt indstillet, vil man kræve en ret vægtig Grund, hvis man er radikalt indstillet, tager man til Takke med mindre, men slet ingen Grund kan dog ikke være tilstrækkeligt. Men Resultatet forandres ikke for mig, thi jeg mener, at Ministeren har en Grund, og en Grund, som er tilstrækkelig selv fra en konservativ Betragtning, saaledes som den ærede Ordfører for Venstre nærmere gjorde Rede for. Jeg slutter mig altsaa til dette ærede Medlems Ønske om, at Forslaget maa blive underkastet en villig Behandling, og jeg finder lige saa lidt som han Grund til at foreslaa Udvalgsbehandling.

Veistrup: Jeg deler ganske den Opfattelse, som er kommet til Orde fra ærede foregaaende Talere, at det vil være heldigt, at vi kan samles med de andre nordiske Lande om den Lovgivning, her er Tale om, vedrørende Arv og Dødsboskifte. Det forekommer mig, at alle praktiske Hensyn taler for, at vi hurtigst muligt vedtager den foreslaaede Konvention, og jeg anbefaler den paa mit Partis Vegne.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa takke for den venlige Modtagelse, dette betydningsfulde Forslag har faaet. Det ser ud til, at det skal faa en meget let Gang gennem det høje Landsting. Det er et væsentligt Skridt videre paa den Bane, som vi er kommet ind paa, og som sikkert vil være overordentlig heldbringende: i videst muligt Omfang at skabe et Retsfællesskab inden for Norden.

Det er blevet bemærket af ikke mindre end to Talere, at det ikke er tilstrækkeligt at sige, at der ingen Grund er til at lade